

Vänner, Vänsterpartister!

Vad fint det är att vara här och träffa er alla. Det var ett tag sedan så många av oss samlades på samma ställe.

Sedan Vänsterdagarna i Malmö för två år sedan har mycket hänt. Vi har blivit mer än åtta tusen fler medlemmar i Vänsterpartiet. Fler än någonsin i modern tid. Ett extra varmt välkommen önskar jag dig som är här för första gången!

Vi har haft två val. Två riktigt bra valrörelser och två val där Vänsterpartiet gick fram. Val där folk berättade att de vill ha en politik för jämlikhet, inte skattesänkningar för de rika.

Vi arbetar **tillsammans** – det är därför det går så bra. Alla våra timmar av outtröttligt arbete. När jag klev upp vid sex för att ta tåget till ett valmöte i Karlstad, då visste jag att samtidigt är vänsterpartister runt om i landet på väg ut för att dela ut valmaterial vid spårvagnen eller bussen. Det är **vi** som gjorde jobbet, **vi** som gick till partilokalen efter arbetet för att ringa väljare och som tog snacket runt fikabordet i lunchrummet.

Tillsammans är det vi som gör att vi fortsätter växa! Vi är många, vi har olika bakgrund, vi finns överallt i samhället och det är det som gör oss så starka. Jag är stolt att få vara ordförande för det här fina partiet! Ett finare uppdrag kan jag inte tänka mig.

Men, ibland känns det som att allt bara harvar på. På nyheterna går ännu ett inslag om att Sverigedemokraterna kräver hårdare tag mot flyktingar. Någon månad senare kommer moderaterna och kristdemokraterna, och säger samma sak. Socialdemokraterna anpassar sig ängsligt. Medias rapportering domineras av SDs och högerns favoritfrågor. **Men vi envisas** med att tala om jämlikhet, om klimat och om välfärd.

I kommunfullmäktige står du för tionde gången och säger att det inte är läge för ett nytt skrytbygge, att välfärden måste gå först.

På jobbet talar chefen om effektiviseringar. Du vet vad det betyder egentligen, nedskärningar, att färre måste göra samma jobb som förut.

Då kan det vara svårt att lyfta blicken, att se att ens egna arbete gör skillnad.

Men jag lovar att om inte vi hade funnits

På varje arbetsplats

I trådarna på Facebook

På fotbollsträningen

I vård- och omsorgsnämnden

På stan

Då hade Sverige varit ett mycket sämre samhälle.

Dag för dag arbetar vi för att göra Sverige till ett bättre samhälle att växa upp i, att bli gammal i, att leva i. Det gör vi **tillsammans**.

Åker man till Järfälla norr om Stockholm kan man tro att undergången är nära. I alla fall om man frågar Moderaterna. Och då tänker jag inte på de kraftiga nedskärningar de gör i skolan och förskolan.

Nej, jag tänker på den konstnär som gjorde ett rött konstverk åt kommunen. En vacker klarröd sjöstjärna blev en dold vänsteragenda och kommunens moderater gav sig ut på korståg. Korståg mot en Sjöstjärna!

Det är så de gör, högern. Slåss mot väderkvarnar istället för att möta verkligheten.

Den här hösten har jag fått många mail och haft många samtal med partikamrater i hela landet. Det är allvarliga samtal. Larmrapporter. Låt oss se sanningen som den **är** – det är nu nedskärningarna kommer.

Från centerstyrda **Leksand** får jag höra hur Djura skola lägger ner och trötta skolbarn tvingas upp extra tidigt för att släpa sig till bussen istället för att ta cykeln till skolan i byn. Kommunen går back eftersom en friskola slukar mer pengar än beräknat. Familjerna i Djura får ta smällen.

I **Nordmaling** har föräldralediga och barn inte längre någon öppen förskola att gå till. Småbarnen hänvisas till sångutbudet på Youtube istället för gemensam sångstund där tandlösa leenden kan mötas över Imse vimse spindel och Bä bä vita lam. Alliansen prioriterar annat när svångremmen ska dras åt.

I **Motala** sänker politikerna värmen för de gamla på äldreboendet istället för att höja skatten. Det Moderata kommunalrådet säger att de gamla får väl ta på sig filtår om de fryser. Men på kommunhuset lär de inte behöva extrafiltår.

Och i **Sölvesborg**, Sverigedemokraternas skyltfönster, privatiserar det nya styret äldrevården trots de äldres protester. In på banan kommer Frösunda Omsorg, ett företag som är okänt för att felmedicinerna äldre, slita ut personalen och låta de gamla vänta i timmar på hjälp. Sverigedemokraterna säger sig satsa på de äldre, men deras satsning är pengar rakt in på riskkapitalisternas konto.

Listan är lika lång som dyster. Det är ett Sverige där hemtjänstpersonalen länge sprungit allt snabbare mellan de gamla och nu inte kan springa fortare. Så ser det ut. Det är ett Sverige där skolpersonalen gör allt för att eleverna inte ska märka hur det blir färre pedagoger på lika många elever. Där de som jobbar bävar inför nästa års budget.

Kommunkrisen sliter ut och bränner ut människor. Oftast är det kvinnor som får ta smällen när välfärden slaktas. Som jobbar inom vården, som jobbar inom skolan. Som tar hand om mamma eller pappa när ingen annan hinner.

Vad är då budskapet till dem som drabbas av denna politik? Januaripartiernas svar är skattesänkningar åt de rika. Socialdemokraterna och högern offerar välfärden i sin iver att ge skattesänkningar åt dem som redan har.

Men ni vet, och jag vet, det måste inte vara så här.

Vi är många som vill annorlunda. Vi har ett undersköterskeuppror som slår larm om den pressade situationen på äldreboendena. Vi har lärarmarscher som samlas runt om i Sverige. Vi har folk i Karlskoga och Degerfors som synar bluffen när regionen lägger ner förlossningen med svepskälet att verksamheten inte skulle vara patientsäker.

Vi protesterar mot den politiken. Tillsammans! Vi samlar in namn och vi kräver svar. Vi är inte med på nedskärningar som slår mot vanligt folk samtidigt som skatten sänks för de rika. **Vi** ska stå mitt i protesterna. När folk samlas på torget för att rädda sjukhuset så står vi mitt ibland dem. Det är vår uppgift nu, att göra protest**vinden** till en protest**storm**. Vi är i ett nytt läge – vi ska inte ge dem en lugn stund, vi ska vara en riktigt besvärlig och aktiv opposition!

När vi styr går politiken i en helt annan riktning. Då blir det mer pengar till välfärden. Barnen får gratis kulturskola, personalen får rätt till heltid och kollektivtrafiken blir gratis. Det är skillnad på höger och vänster i politiken och det syns när Vänsterpartiet är med och styr. Vi är alternativet, det enda alternativet, till högerpolitiken.

När andra partier ropar på hårdare tag mot flyktingar försvarar vi asylrätten, permanenta uppehållstillstånd och att Sverige inte ska vara ett land som splittrar familjer. Vi ser igenom de andra partiernas hyckleri. Människor på flykt ska klämmas åt säger de, men när det handlar om oseriösa arbetsgivare som tar hit

folk för att utnyttja dem i restaurangkök och på byggen, då vill de inte ha några regler.

Vi vet vilka som betalar priset för den politiken. De som bryter ben och får skullskador på byggen och sedan lämnas åt sitt öde. De som jobbar tolvtimmarsskift i restaurangkök men inte vågar protestera för att chefen tog deras pass. Folk som betalar för att komma hit och jobba – och sedan förstår att de är grundlurade.

Så ser borgarnas privatiserade migrationspolitik ut, där oseriösa arbetsgivare har makten. Effekten är lönedumping, ekonomisk brottslighet, arbetsplatsolyckor och rädda, tysta människor som utnyttjas hänsynslöst. Ibland med slavliga villkor för några tior i timmen, **i Sverige**. Det säger någonting om vad som är viktigt för högern, människor på flykt ska stoppas medan det ska vara fritt fram att ta hit folk som utnyttjas på jobbet.

Det får vara slut med det nu. Miljöpartiet och borgarna öppnade för detta 2008, det är hög tid att slopa de lagarna. Det finns de som älskar att prata om ordning och reda, hur vore det med lite ordning och reda på svensk arbetsmarknad. Därför föreslår vi idag en ny lagstiftning.

Det måste bli ett slut på lönedumping i branscher där det finns arbetslösa i Sverige. Vi behöver arbetsmarknadsprövning, rätt till heltidsjobb med löner som man faktiskt kan leva på och bindande löneavtal som följs för den som kommer hit och jobbar. Den som utnyttjas ska inte straffas när den slår larm, det behövs istället kännbara straff och stopp för de arbetsgivare som utnyttjar fattiga arbetskraftsinvandrare.

Stefan Löven, jag såg att du skrev på din Facebooksida igår om att det inte håller. Sluta då vara så flat. Sammankalla partierna till samtal, ändra lagstiftningen. Vi har förslagen.

I januari gick vi i ren opposition. Efter fyra år med fina budgetreformer från Vänsterpartiet fick Socialdemokraterna det som Stefan Löfven drömt och talat om så länge – blocköverskridande samarbete. Nu ser vi vad det innebär, en kraftig högergir, en politik som gynnar de allra rikaste.

Det blev så tydligt i höstbudgeten. Istället för att presentera reformer som ger barn gratis glasögon och fria läkarbesök för äldre kom en budget som var skraddarsydd för rika män i Sveriges storstäder. Magdalena Andersson målade själv ut budgetvandringen som en gogatavandring, som något som hon varken

önskade eller ville. Men faktum är att Socialdemokraterna gjorde ett val. De försökte inte ens bjuda in Vänsterpartiet till förhandlingar efter valet. De försökte inte, därför att de inte ville.

Det är ingen naturlag att regera med högerpartier.

Och vet ni, jag tror de vet vad de gav sig in på. Det är inte en chock att centern och liberalerna föredrar rika män och privatiseringar framför vanligt folk!

I Finland och Danmark gjorde Socialdemokraterna ett annat val. Där bjöd socialdemokraterna in vänsterpartierna till förhandlingar. Det finska vänsterpartiets ordförande, Li Andersson, - välkommen hit Li! är nu landets undervisningsminister. Politiken har tagit tydliga kliv åt vänster. Jämlikheten ska öka, privatiseringar av sjukvården stoppas, det sker satsningar på skolan.

Vi har en liknande situation i Danmark. Välkommen hit Pernille Skipper! Högern och rasisterna är bortröstade. Socialdemokraterna förhandlar både med vänstern, och med liberala partier för att kunna styra. Politiken tar tydliga kliv åt vänster. Det är så det ser ut när vänstern styr. Det är vi som ser till att jämlikhet och klimat sätts först!

Vi har ett allvarligt politiskt läge. I riksdagen vill sex av tio ledamöter ha högerpolitik. För att kunna vrida politiken åt vänster måste vi förhindra ett blåbrunt styre med Jimmie Åkesson, Ulf Kristersson och Ebba Busch Thor. Vill man förstå relationen mellan dem är Pelle Svanslös en bra jämförelse. Bill och Bull som jamsar med och upprepar det katten Måns just har sagt. Det är ingen tvekan om vem som egentligen hade dikterat villkoren.

Sanningen är att en sådan regering skulle bedriva en ännu hårdare högerpolitik som främst skulle drabba LOs medlemmar och svenskar med rötter i andra länder. Den skulle riva upp viktiga jämlikhetsreformer som vänsterpartiet fått igenom. Den skulle helt strunta i klimatet. Och vi skulle få ett förgiftat, rasistiskt samhällsklimat där hetsjakten på invandrare inte skulle se något slut. Ett Sverige med iskall rasism och rå klasspolitik.

Socialdemokraternas gick med allt som centerpartiet och liberalerna pekade på för att behålla makten. De klippte banden till oss, de lovar fortsatta privatiseringar och ökade ekonomiska klyftor. Kritiken växer nu inom fackföreningsrörelsen och socialdemokratien. Om socialdemokraterna genomför januariavtalet bäddar de för desillusionering och ett historiskt valnederlag i valet 2022. Nu är det vi som måste växa! Det ger oss ett ansvar att mobilisera protesterna, växa och ta emot nya medlemmar i vårt parti. Vi är den politiska

kraft som ska utmana regeringen från vänster, som ska tvinga fram mer pengar till välfärden och stoppa de värsta delarna av januariavtalet.

Jag minns mitt första förstahandskontrakt. Det var här i Göteborg, inte långt härifrån: på Nordostpassagen i backarna på väg upp mot Masthugget. Jag var 23 år gammal och min dåvarande flickvän Helena var gravid. Några månader senare föddes vår dotter Karin. Det var ett bra boende, lägenheten var modern och fin. Jag hade bott ganska enkelt tidigare, flyttat runt med en väska kläder mellan andrahandsboenden och rivningskontrakt. Nu hade vi fått möbler från föräldrarna och handlat på loppis. Här kunde Karins nysnickrade vagga stå och här kunde vi få bo så länge vi ville. Det var en stor lättnad och trygghet.

Det var inte helt enkelt att få lägenhet i Göteborg då heller, men en stor skillnad var hyrorna. Vi hade råd att bo i vår moderna lägenhet. Idag är läget ett annat. Trots skriande bostadsbrist i de flesta svenska kommuner börjar fler och fler lägenheter stå tomma. Människor har inte råd med de höga hyrorna i nyproducerade lägenheter!

När vi budgetförhandlade med regeringen såg vi till att få igenom ett investeringsstöd för att bygga hyresrätter med billiga hyror. Det hade vi velat fortsätta utveckla. Men istället blev det tvärtom, vi tvingades dra en röd linje när januariavtalet klubbades. De vill inte att människor ska ha ett boende till rimligt pris, de vill att fastighetsägarna ska få ta ut vilka hyror de vill.

Låt mig vara tydlig:

Att införa marknadshyror i nyproduktion skulle leda till höjda hyror som vanliga löntagare inte har råd att betala. Det skulle skapa mer bostadssegregation, mer trångboddhet och större ojämlikhet. Det vore att ta Sverige i helt fel riktning. Och det är en förändring som inte skulle vara så enkel att rulla tillbaka när vi vinner valet.

Jag tänker på det ofta, hur osäkert det är för unga idag. De som skulle vilja flytta hemifrån, men varken kan få ett fast jobb eller fast boende. De som gärna skulle vilja ha barn, men som känner att det inte riktigt är läge. Att det skulle vara skönt att ha ett fast jobb först, inte hoppa runt på projektanställningar och tillfälliga påhugg. Att det skulle vara skönt med en lägenhet där det går att bo länge. Där barnet man längtar efter kan börja förskolan och så småningom skolan. Inte ett ställe som man behöver lämna så snart som möjligt för att det är för dyrt att bo kvar.

Det var **er** jag tänkte på när vi drog våra **röda linjer**. Men också på alla er som är lite äldre. Ni som hittills har varit trygga med att få jobba kvar, men som nu riskerar att bli utsatta för arbetsgivarens godtycke. Ni som vet att ni kan drabbas om regeringen urholkar LAS, anställningsskyddet, och facket inte längre kan försvara er och ert jobb. Ni som kan få betala priset om chefen får plocka bort den som står upp för sina arbetskamrater eller den som har slitit ut sig på jobbet när någon måste gå.

Det är för er vi drar våra röda linjer. Det är vår uppgift att stoppa marknadshyror och urholkad anställningstrygghet. Stefan Löfven kommer inte bli den Socialdemokratiska statsminister som går till historien för att han inskränkte LAS och införde marknadshyror. Men det är inte tack vare Socialdemokraterna det blir så. Det är tack vare oss i Vänsterpartiet!

När jag ser Sverige framför mig om tio år ser jag ett bättre och tryggare samhälle. Jag ser ett samhälle på god väg att bli fossilfritt. Pengar som tidigare gått till rikas lyxkonsumtion används nu till att bygga välfärden och bidra till omställningen.

Vår gröna investeringsbank har lånat ut pengar till företag för att hjälpa dem att ställa om. Tack vare det har Sveriges största utsläppare SSAB börjat tillverka stål som inte släpper ut koldioxid. Regionerna har satsat på fossilfria bussar. Och på offentliga byggnader sitter solceller som ger grön energi.

Många jobbar kortare arbetsdagar, det gör att färre bränner ut sig och att vi får mer tid att leva. Det gör att du inte behöver stressa för att hämta trötta barn från fritids för att hinna med att koka makaroner och hjälpa till med att läsa läxor för att sedan somna själv när du får läsa godnattsagan allt för sent. Tid som gör att du hinner träffa den där vännen du borde fika med för att höra hur det är efter skilsmässan. Det blir **mer tid över** för att göra allt det där som känns viktigt – på riktigt.

Jag ser framför mig hur vi har mängder av nya gröna jobb, både inom det offentliga och i det privata näringslivet. Järnvägar har rustats upp och nya sträckor invigs. Att åka tåg till Luleå från Malmö går snabbt och bekvämt. Bygget av snabbtåg genom Sverige har kommit halvvägs och på sommaren hoppar jag och familjen på nattåget ut i Europa för vår årliga tågluff. Vi får väl bara se om barnen är lika sugna på att semestra med farsan när de just fyllt 22...

Det är en bra bit kvar innan det här målet är uppnått, men jag vet att det är möjligt. Då håller det inte att Isabella Lövin åker till FN och håller fina tal för att

sedan fortsätta ungefär som vanligt på hemmaplan. Regeringen brukar slå sig själv för bröstet och säga att Sverige är ett föregångsland, men faktum är att utsläppen inte minskar.

Det **beror på** att regeringen och stödpartierna inte säger nej till fossilindustrin. De inför klimatåtgärder med ena handen och subventionerar fossilindustrin med den andra. Istället för att satsa på tågen vill de bygga ut Arlanda flygplats. Målet är att antalet flygresor ska öka från 26 miljoner till 70 miljoner per år. Det är helt enkelt inte hållbart! Vi behöver en flygskatt som riktas mot de som flyger mest, låt Carl Bildt få känna känslan av lite markkontakt!

Regeringen gynnar bilburna ensampendlare i storstäder, som inte orkar åka kollektivt. I stället för att bygga ut kollektivtrafiken och cykelbanor planeras ett nytt massivt motorvägsbygge söder om Stockholm. Naturvårdsverket säger att det kommer öka utsläppen och går emot Sveriges klimatmål. Regeringen kör på.

Nyligen vann vi i klimatrörelsen en stor seger om LNG-terminalen, bara en bit härifrån. Bra jobbat vänstern i Göteborg! Nu går vi vidare. Regeringen har inte sagt nej till Preemraffs ansökan om att bygga ut sitt oljeraffinaderi i Lysekil, inte än, det trots att det skulle öka Sveriges utsläpp kraftigt. Vi ska se till att de tar rätt beslut.

Klimatdemonstrationerna runt om i världen visar att samhället är redo för något annat än business as usual, där män i slips tar SUV:en till Arlanda på bekostnad av oss andra. Klimatrörelsen förtjänar radikala politiska beslut, inte nya motorvägar och flygbränsle i ansiktet.

Det är dags att regeringen inser det och lägger om sin politik. Det kommer vi att driva på för. För Vänsterpartiet har lösningar.

Vi kommer att protestera mot **vettlösa** nedskärningar och en **tandlös** klimatpolitik.

För välfärden!

För klimatet!

Vi kommer att bli så stora att varje styre som i framtiden ska bildas utan de blåbruna **måste byggas** på **vänsterpartiets** röster, **vänsterpartiets** mandat och **vänsterpartiets** politik.

Vi förtjänar en bättre framtid, den bygger vi tillsammans!